

че има много нѣща въ нашето общество които струватъ по малко отъ опѣзи които сж били унищожени; това е непрѣменното слѣдствие на всяка революция която, като промѣнява системата на една Държава или на една епоха, завлача много добри нѣща заедно съ лошитѣ. Каквито и да сж тѣзи пороци, менѣ се види невъзможно да се въстанови старата семейна система: обществото е влѣзло въ другъ пжтъ; то ще знае да намѣри срѣдства да се поправи и подобри безъ да се повръща назадъ. *Пълний домъ*, както казва авторътъ (das ganze Haus), бѣше едно хубаво учрѣждение въ минжлитѣ времена; страхъ ме е че нито ние нито нашитѣ потомци ще виджтъ нѣкога съгражданието отъ ново на това здание.

Впрочѣмъ, ако патриархалното семейство може до извѣстна степенъ да се хвали съ своята силна иерархия, новото семейство има голѣми възнаграждения и то може би повече се приближава къмъ естественитѣ закони. Свободний изборъ въ женидбитѣ, едно по голѣмо довѣрие мѣжду съпружитѣ, по голѣма обичъ мѣжду родителитѣ и дѣцата, по голѣмо равенство, и слѣдователно по голѣмо приятелство мѣжду братията, по голѣма благодь въ въспитанието: такива сж неоспоримитѣ благодѣяния на сегашнитѣ ни нрави. Възможно ли е да се примирижгъ тѣзи нови фактове съ освятенитѣ начала на домашната иерархия? Азъ мисля че е възможно. Само че днешнитѣ хора трѣбва повече да расчитатъ на себе си, нежели на нравитѣ и обичаитѣ. За да бждеш почитанъ, трѣбва да бждеш почтенъ: това зависи отъ поведението, а не